

Десето съобщение

Давид, Мемфивостей и Божията благод

Пасажи от Писанията: 2 Царе 9:1-13; Римл. 2:4; Еф. 2:7; 4:32; Тит 3:4-5; Кол. 3:12

I. Във 2 Царе 9:1-13 се говори за това как Давид показва благод към Мемфивостей, сина на Йонатан:

- А. Давид се почувства задължен да покаже благод към оцелелите от Сауловия дом заради Йонатан. Затова той попита един слуга от Сауловия дом: „Остана ли още някой от Сауловия дом, на когото да покажа благод заради Йонатан?“— стих 3а.
- Б. Слугата каза на Давид, че имаше още един син на Йонатан, на име Мемфивостей, който беше повреден в нозете—стих 3б.
- В. Давид каза на Мемфивостей, че ще покаже благод към него заради неговия баща Йонатан, и му обеща, че ще му възвърне цялата земя на неговия дядо Саул, и че той, Мемфивостей, винаги ще яде на царската трапеза—стих. 7, 13.
- Г. Цар Давид запази неговия живот, възвърна му цялото наследство и го покани да пирува с него на царската трапеза—стих. 7, 9.
- Д. Давид даде на Мемфивостей всичко, което принадлежеше на Саул и на целия му дом. Мемфивостей винаги ядеше на царската трапеза и „беше сакат и с двата крака“—стих. 9, 13.

II. Мемфивостей не заслужаваше милост, но я получи. Същото важи и във взаимоотношението между нас и Бога:

- А. Мемфивостей не заемаше никаква позиция пред Давид—стих. 1-6:
  - 1. Той получи благод не заради себе си, а заради друг човек—7-ми стих.
  - 2. Това важи за грешниците пред Бога—Римл. 2:4.
- Б. *Ло-давар* е мястото, на което живееше Мемфивостей. На еврейски *Ло-давар* означава „място без трева, без паша“; днес светът е „*Ло-давар*“—2 Царе 9:4:
  - 1. Мемфивостей, който беше избягал от Давид, живееше в едно място без трева, без животоснабдяване—4-ти стих.
  - 2. Грешниците, намиращи се далеч от Бога, също живеят в място без трева.
- В. Мемфивостей не търсеше Давид, но Давид изпрати мъже да доведат Мемфивостей—стих. 4-5.
- Г. Когато Давид каза: „Мемфивостей!“, царят изпитваше състрадание в сърцето си и гласът му звучеше приятно—стих. 6-7:
  - 1. В тази дума се виждаше едно сърце, изразяващо Божието сърце—1 Царе 16:7.
  - 2. Сърцето на Давид беше пълно с благод и състрадание—20:14-15.

III. От духовна гледна точка, всички ние сме като Мемфивостей, внука на цар Саул (2 Царе 4:4), който беше повреден в нозете:

- А. Въпреки че Мемфивостей често се хранеше с царя, той си остана сакат—9:7.
- Б. След като Мемфивостей беше помилван и облагодетелстван от Давид, той вече не гледаше на повредените си нозе под трапезата, а гледаше на Давидовите богатства на трапезата.
- В. Подобно на Мемфивостей и ние можем да се храним на Царската трапеза, макар че продължаваме да сме сакати—13-ти стих:

1. Ние сме сакати и с двата крака, но те се намират *под трапезата*.
2. След като се спасим, трябва да забравим за „сакатите си нозе“ и да седнем на трапезата на нашия Цар, Исус Христос, за да Му се наслаждаваме—7-ми стих; Римл. 14:17; Неем. 8:10:
  - а. Винаги когато гледаме на себе си, откриваме, че сме сакати, и се обезсърчаваме—вж. Пес. 2:8—3:5.
  - б. Трябва да гледаме само на богатствата на Господната трапеза и да им се наслаждаваме—Еф. 3:8.
3. Бог е приготвил за нас нещо чудесно, богато и сладко; просто трябва да ядем—Йн. 6:50-51, 53-57; Мт. 8:11; 22:2; Откр. 19:9.
- Г. Трябва да се отвърнем от самоанализирането и да гледаме на Господа—Евр. 12:2; 2:9.
- Д. Когато гледаме само на богатствата и на благодатта, които Бог е представил пред нас, ще имаме мир и сърцата ни ще се наситят—Мт. 5:6; 14:20.

IV. Благостта на Давид към Мемфивостей символизира Божията благодат—2 Царе 9:3; Римл. 2:4; Еф. 2:7; Тит 3:4-5:

- А. Благостта е благосклонна добрина, която произлиза от Божията милост и любов—Еф. 2:4, 7.
- Б. Благостта и любовта на нашия Спасител, Бога, ни спасиха и ни направиха да се различаваме от другите—Тит 3:4:
  1. Божията благодат носи спасение на хората. Ние се спасихме чрез Господната благодат—2:11; 3:7.
  2. В Тит 3:5 се казва, че Бог ни спаси по Своята милост:
    - а. Божията милост е по-обширна от Божията благодат—Римл. 9:15-16, 18, 23; Евр. 4:16.
    - б. Нашето окаяно състояние ни държеше на голямо разстояние от Божията благодат.
    - в. Божията милост премахна това разстояние и ни доведе до Неговото спасение на благодатта—Римл. 2:4; 9:23.
  3. В Тит 3:4-5 Павел не говори за благодат, а за благодат, любов и милост:
    - а. Любовта е източникът на благодатта. В 1 Йоаново ние се докосваме до любовта на Бог Отец като източник на благодатта—3:1; 4:9-10.
    - б. В сърцето на Бог Отец има любов. Когато тази любов се изразява чрез Сина, тя се превръща в благодат—Йн. 1:14, 16-17.
    - в. Когато Бог ни дава благодат, Той показва благодат към нас—Еф. 2:7.
    - г. Когато получаваме милост, любов и благодат, ние спонтанно получаваме благодат—Тит 3:4-5, 7.
    - д. Нашият Бог и Отец е показал любов, милост и благодат към нас. Това е начинът, по който Той ни спасява—стих. 4-5.
- В. В бъдещите векове—вековете на хилядолетието и на бъдещата вечност—Бог ще показва „преизобилните богатства на Своята благодат чрез благодатта Си към нас в Христос Исус“—Еф. 2:7:
  1. Това, че сме получили Божията благодат, се дължи на Божията благодат—8-ми стих.

2. Богатствата на Божията благодат в Божията благодат надхвърлят всички граници—7-ми:
  - а. Това са богатствата на Самия Бог за наше наслаждение—3:8.
  - б. Във вечността Бог открито ще показва богатствата на благодатта Си в благодат—2:7.
- Г. Благодатта е един от аспектите на плода на Духа—Гал. 5:22:
  1. След като сме се облекли с новия човек (Кол. 3:10), като Божии избрани, святи и възлюбени, трябва да се облечем с вътрешности на милосърдие и благодат (12-ти стих).
  2. Апостол Павел беше служител на Бога в благодат; той ни увещаваше да пребъдваме в Божията благодат—2 Кор. 6:4, 6; Римл. 11:22.
  3. Любовта е пълна с благодат (1 Кор. 13:4), затова и ние трябва да бъдем благи и милосърдни един към друг и да си прощаваме един на друг, както и Бог в Христос ни е простил (Еф. 4:32).